

ABONAMENTUL:

PE AN 3 COR. 20 FIL.
 n. 1 n. 60
 n. 2 n. 90

IN STREINĂTATE:

PE AN 6 FRANCI.
 n. 1/2 n. 3

Numerul singuraticel se
 vind în Cluj cu 5 filerl,
 intralte locuri cu 6 fil.

RĂVAȘUL

INSERTIUNILE SE
 PLĂTESC DUPĂ MĂ-
 RIMEA LOCULUI CE
 ÎNCĂPĂ FIE-CARE
 cm. □ COSTĂ ODATĂ
 10 FIL., DE 2 ORI
 15 FIL., DE 3 ȘI MAI
 MULTE ORI 6 FIL.

ADRESA:
 „RĂVAȘUL“
 CLUJ — KOLOZSVAR
 BOKAI-UTCZA 6.

Redactor resp.: BASIL MOLDOVANU.

APARE ÎN FIE-CARE SÂMBĂTĂ.

Proprietar și editor: Dr. E. DĂIANU.

Patriarchul Romei, Papa Piu X.

Cuvîntul papei dela Roma.

„Cuvîntul cel dintâiu“ l-a făcut Papa Pius al 10-lea întru scrisoarea îndreptată către toți Vlădicii, din lume, cari țin legătura dra-

gostei și supunerii cu scaunul apostolic al sfântului Petru. De când a fost ales în locul marelui Leon al 13-lea, se aștepta cu legiuită nerăbdare, ca noul Părinte și Cap al Bisericii să-și rostască cuvîntul său; și în cele din urmă și l-a rostit în epistola sa, numită „enciclică“ dela 4 Octobrie n. 1903. Astăzi cuvîntul părințesc al noului Papă e cunoscut în totă lumea și a fost tălmăcit aproape în toate limbile de pe fața pământului. Tălmăcit a fost el și pe românește și publicat-s'a în câte-va foi de ale noastre întreg. Noi nu-l putem da aici întreg, pentru că nu e menit de-adreptul pentru popor, ci pentru capii bisericesti ai popoarelor, pentru episcopi; folosim însă acest prilej spre a ne împodobi foia cu chipul Sfintei Sale, Patriarchul Romei celei vechi, ca să-l vadă și să-l cunoscă toți cetitorii noștri.

Iată Papa Poporului! Născut din părinți sëraci, dar cinstiți muncitori, El s'a ridicat prin rîvna inimii sale curate și prin străduința sa neobosită până la cea mai înaltă treaptă a cinstei și măriei, ce se poate ajunge între omeni pe pământ.

S'a ridicat rînd pe rînd și încetîncet până la această culme sfântă, cu pașul sigur și negrăbit al omului curat la inimă și umilit înaintea lui D-zeu, ca să se dovedească și întru el adevărul cuvîntului dumnezeesc: cel ce se umilește înălțase-va!

Dar și la această înălțime fiul poporului a dus cu sine, în inima sa, dragostea celor

muncitori dar sëraci, iubirea mulțimei celei mari de omeni, cari în sudorea feței își câștigă pâinea, de multe ori amară, a traiului lor de toate zilele. Blandeța și bunătatea lui nu o întrece nimic, de nu dór mila ce o are față de toți omenii ce necăgiți și apesați de sarcinile grele ale vieții. Toate virtuțile acestea îi strălucesc din față; dar ele se înfățosează limpede și în cuvîntul cel dintâiu ce a făcut către turma păstoriei sale.

E greu a spune — fie și pe scurt — ce cuprinde epistola Papei. Mai întâiu ne spune, că „cu lacrimi și cu rugăciuni“ a încercat a depărta dela sine sarcina cea grea, ce i-s'a pus pe umeri din sfaturile cele necupinse ale lui Dzeu. „Cu încredere în puterea lui Dzeu luând în mână cârja pastorală“ declară, că întru cărmuirea Bisericii unice sa țintă va fi: a înnoi toate întru Christos.

Acésta o cerea mai ales și sfântul Pavel, apostolul neamurilor; „prefaceți-vă, întru înnoirea minții vóstre“, zicea el către Romani; lapedați omul cel vechiu, nașteți-vă de nou întru Christos. Acésta o vóiește și dorește și capul bisericii; acésta este ținta cărmuirii Lui: ținta evangheliei, ținta a totă apostolia, ținta bisericii.

Nu cu strălucirile învățaturii omenești înfricoșându-ne, ci cu blandeța fiului lui Dzeu chemându-ne, ne îndeamnă să ne întorcem la brazda agrului lui Christos; se venim iarăși la ascultarea lui Dzeu.

De aceea arată mai ales mijlocele ce trebuiesc întrebuințate spre ajungerea acestui scop înalt, și în rîndul întâiu pune la inima episcopilor creșterea cea mai bună a clerului. „Să nu scadă îngrigirea vóstră față de preoții cei noi, eșțiți din Seminare; — așa în-

FOIȚA RĂVAȘULUI.

Scrisori către un nepot.

XVI.

Iubite Nepóte! În scrisoarea acésta îți voiți aminti despre unele bisericl mari însemnate din Roma.

Fórte frumósă e biserica *Santa Maria Maggiore*. E de însemnat, că aici sunt îngropați 2 Cardinali, cari au cheltuit mult pentru înfrumșetarea acésta. Dar are biserica acésta două lucruri cu mult mai însemnate, și acestea sunt: nește bucăți mici din leagănul Mântuitorului, și icóna, despre care se zice că ar fi zugrăvit-o sfântul Evangelist Luca. În jurul altarului, unde sunt móște din leagănul Mântuitorului erau fórte mulți omeni adunați, cari se rugau și se atingeau de altariu, ca pe cum se vindecau bolnavii, dacă se atingeau de vestmântul Domnului Christos, așa se buzele vindecare și ei de durerile trupesti și sufletești, când cinstesc cu pietate móștele ce au rămas din leagănul, în care legăna pe Dl Christos Maica Precestă și sfântul Josif. Icóna, despre carea se zice, că ar fi făcută de sfântul Evangelist Luca, se numește *Povățuitoare*. Despre acésta icónă se zice în Paraclisul Maicei Domnului: „Mute fie buzile impiilor, celor ce nu se închină cinstitei icóncei tale, celei zugrăvite de preasfântul Apostol Luca, care se chiamă *Povățuitoare*“.

Biserica *San Giovanni in Laterano* e biserica catedrală a Papei. În Blaj încă este o catedrală, și acésta se numește biserica, în care episcopul

e stăpân, cum e stăpân un popă peste biserica din satul său. Așa e și biserica *San Giovanni in Laterano*. Mai de mult, până când Papa era rogele Romei, când se alegea Papa, venia aici cu mare pompă, și de aici da cea dintâiu binecuvântare cetății Roma și întregii lumii. Acum dela 1870 acésta nu se mai întemplă, căci de atunci papii nu mai iasă afară din Vatican, și binecuvântarea cea dintâiu o dau în biserica Sfântului Petru. Când am fost eu în Roma, nu mult am putut vedea din biserica acésta pomposă, căci chiar atunci lucrau în ea, să o renoveze. Adurmitul Leo XIII. a cheltuit fórte mult pentru înfrumșetarea bisericii acesteia, și așa a lăsat cu limbă de mórte ca aici să se fie înmormântat. Am și văzut locul, unde va fi înmormântat. El e îngropat acum în biserica sfântului Petru, și de aici va fi dus la biserica acésta, unde i-s'e face locul de îngropare într'un pãrete. Aici e îngropat un mare papă, cu care îl asemănă mulți pe Leo XIII. E Inocențiu III., care mult s'a silit să ne unescă pe noi Romani cu biserica Romei. El a scris unui Impérat român, lui Ioanițiu: *Voi sunteți Romanii după sânge, adeca dela Roma Vă trageți, fiți Romani și în credință, având aceeaș credință, ce o are Roma*. Un lucru de tot însemnat se află aici: masa, de care s'a folosit Domnul Christos, când a făcut sfânta cuminecatură, la cina cea de taină. E cam de 2 metrii de lungă, și e cusută cu multe cuițe. Nu se află masa întrégă, cu piciorole, ci numai tabla, partea de asupra a mesei. După cum știm din sfânta Scriptură Domnul Christos a trimes pe Apostoli, să gătescă cina cea de taină la un om, cu care se vor întâlni ei pe drum, și care duce apă. Acesta a fost om avut, căci casa, în care a fost cina cea de taină a fost împodobită frumos. A trebuit să fie acela

crestin, căci fără să mai întrebe ceva dela Apostoli, îndată a și pus în rënd toate, le-a fiert mănăcirile, și le-a pus vin pe masă. De bună samă, că și acesta a fost vrun Jidov frunțaș cum era și Nicodim, în pământul căruia s'a îngropat Domnul Christos. Ce lucru scump a putut fi pentru el acésta masă, de pe carea a mâncat însuși Domnezeu, și de pe carea s'a dat spre mănăcare și spre beutură Domnul Christos mai întâiu omenilor. De aceea a grijit-o cu scumpătate, și așa a ajuns până la noi.

În biserica *San Pietro in Vincoli* se află lanțurile cu cari a fost legat sfântul Petru, cu unul a fost legat în Ierusalim, iară cu altul în Roma. Când au adus lanțul cel din Ierusalim în Roma, și l-au pus lângă cel din Roma, s'au împreunat lanțurile amândouă într'unul. Se grijesc aici sub masa unui altariu, și se arată omului închis în o ladă rotundă de glajă. După forma lanțului acestuia s'au făcut lanțuri de ceas, din oțel și din argint, și se vënd sub numele de lanțul sfântului Petru. Tot în biserica acésta se află statua Profetului Moise, făcută de minunatul zugrav Michel Angelo, despre care țiam scris, când țiam spus câte ceva despre capela papei, numită capela Sixtină. Statua acésta făcută din marmură albă așa e de frumósă, și așa e de bine făcută, încât gândești, că e viu Moise, și așa de tare i-a plăcut lui Michel Angelo, încât când a gătat-o, de bucurie a dat cu ciocanul în genunchel piciorului drept, unde și azi se vede urma, și a zis: vorbește!

Am trecut pe lângă un lucru însemnat, ce e în vecinătatea bisericii din Lateran, ce ar fi păcat să-l las nepomenit. E *scala santa*, adecă treptele pe cari a fost dus Mântuitorul la Pilat, când a fost judecat la mórte. Treptele la număr sunt 28, și sunt acoperite cu marmură, numai la cea din

deamnă pe Episcopi. „Imbrătoșai-i adese ori la înimile voștre, cari trebuie să ardă în foc ceresc; aprindeți-i, însuflețiți-i!“

Din întreaga epistola acesta a Papei se simte, ca un miros cu bună mirismă, mila cea curată de sorțea poporului, mila, care a înmuat de atâtea ori inima cea sfântă a Mântuitorului. Cetindu-o întreagă trebuie să strigi la urmă: Iată cu adevărat preotul mare!

Crestături.

Congresul național al bisericii gr. or. ținut în Sibiu a fost interesant. A ținut 8 zile întregi și a adus mai multe hotărâri de mare însemnătate. Însemnă, ca cea mai actuală, hotărârea de a nu suferi nicăiri, ca catechisarea să se facă în altă limbă decât în cea românească, și că la cel dintâi prilej să se facă remonstrație la ministru. Despre noile episcopii, ce ar fi să se înființeze, se va hotărî numai în congresul viitor nefiind încă pregătirile de lipsă făcute.

Congres ori sinod? Pre când decurgea congresul gr. or. în Sibiu în cercurile bisericii unite se discuta — și se mai discută și acum — că congres ori sinod? Adecă unde s'ar pute afla mai potrivit leac pentru starea excepțională, în care a ajuns preoțimea gr. catolică română, într'un sinod ori într'un congres. Că se discută asupra acestor întrebări și mai ales felul cum se discută dovedește o grozavă neorientare și încurcatură de vederi, va mai trece timp până vederile se vor lămurii. Deocamdată s'a pornit un curent pentru a cere sinod arhiepiscopial. Noi am fost propus idea congresului; nu o forțăm însă tocmai pentru că vedem că terenul e foarte puțin pregătit. Trebuie să protestăm însă împotriva intervenției și perversității intențiilor noastre, ce o serviește On. G. Hubic în articol din nr. 42 al „Unirei“. Așa de andosele nici nu ne-am putut închipui să înțelegă cineva congresul propus. Dar se vede că stăm cu mult mai rău, decât ne închipuiam, și încă nu numai în cele materiale...

Chestiunea autonomiei bisericii noastre unite cu Roma a intrat într'o fază nouă. Episcopii noștri, înainte de conferența comună cu episcopii romano-catolici, au ținut în Budapesta o conferență separată sub presiunea Metropolitului și de nou au precizat punctul de vedere ce trebuie să-l observe. În urmă la conferența comună a episcopilor s'a hotărât ca Memorandul înaintat Maiestății Sale, cât și cel adresat primatului, în cauza autonomiei noastre separate, să se tipărească spre a pute fi studiat de toți. Cu referarea au fost încredințați episcopii Szmeceányi și Dr. D. Radu. Așa aflăm, cu ore-care mângâiere din „Gazeta Transilv.“

Într'o nouă fază a intrat pe neașteptate și criza politică din Ungaria. Anume Maiestatea Sa a încredințat, Dumineca trecută pe contele Tisza István cu componerea ministerului, pe baza programului — modificat nițel — al comisiunii de 9. Misiunea lui Tisza e întrebare înse de va reuși. Ea poate să prolungească criza, de rezolvat însă nu se crede să o rezolve. E cu mult mai largă criza aceasta și mai adâncă, de cât ca se o potă rezolva așa simplu tocmai contele Tisza, cel mai tipic reprezentat al celui mai nenorocit sistem politic — din țară, sub ocrotirea căruia tocmai s'a coapt criza ce s'a dezvoltat acum la atâtea.

„Pocăiții.“

Cultul Preacuratei Vergure Maria.

(7) Cu durere am scris și cele de pân' aici privitoare la învățatura „Pocăiților“ despre P. C. Vergure, când începem însă, să scriem despre Verguria s. Marie atăcată în modul cel mai obrasnic și fără nici un temei, ne cuprinde nunumai mirare și durere, ci și dreptă indignare asupra celor, cari învață,

sus e lăsat o țără de loc gol, ca să se vadă. De aceea sunt acoperite, căci mergând omenii, sute numai în genunchi, și umblând aici atâtea mi în vre-o câțiva ani s'ar råde de freatul cel mult, și așa am perde un odor scump. Marmura nu se strică așa. Eu nu m'am putut duce, căci era plin de omeni, cari se rugau cu multă cucerie, și dacă aș fi voit să merg și eu pe ele, mi-ar fi trebuit un ceas și jumătate, și multe n'aș fi văzut în Roma. De multe ori te dore inima în Roma, că nu poți vedea una sau alta dar n'ai ce face, căci atunci ar trebui să stee omul aici o lună, nu cinci zile, ca mine.

În biserica Santa Croce în Gerusalemme se păstrează o bucată mai mare din crucea pe carea a fost răstignit Domnul Christos. N'am avut fericirea să ved lemnul pe care a fost omorât Domnul vieții, căci atunci lucrau pentru împodobirea bisericii pe sfintele Paști, eram tocmai în Vinerea patimilor. Tot aici se păstrează și un piron, cu care a fost bătut pe cruce Domnul Christos. Aici am băgat de samă, că în Roma, după cum am văzut apoi și la celelalte biserici, nu sunt în biserică scaune de șezut, ci dacă cineva vrea să șadă, plătește pentru scaun nește banii la un om, care stă înaintea bisericii, și apoi el și-l duce în biserică, el și-l aduce afară, și-l dă în samă.

În biserica Santa Maria degli Angeli, carea a fost mai de mult, pe vremea Romanilor, scaldătoare, se află un chip foarte frumos al unui călugăr sfânt, numit Bruno. Despre acesta a zis papa Clemente XIV. ar vorbi de nu l'ar opri legea, căci s. Bruno a fost Cartausian, și călugărul aceștia vorbesc numai când se rögă. Acesta o fac de aceea, căci mulți omeni păcătuesc cu gura, cu sudalma, cu vorbe spurcate, și ei mai bine cinstesc pe Dumnezeu cu tăcerea.

La revedere!

Unchiul Iob.

cumcă P. C. V. Maria afară de Domnul Christos ar fi avut și alți fi, pre cari i-ar fi născut dela s. Iosif. Pre ce cuteză dușmanii Ei, să-și întemeieze acesta izvățătura blastamată și adânc vătămătoare, am arătat în Nr. 28. Să provocă adecă la aceea, că în s. Scriptură se amintesc frații și surorile Domnului, așa la Mat. 13. 55, și Marcu 6. 3. unde se amintesc cu numele, la Joan 2, 12.; 7, 3.; Fap. Ap. 1, 14. se amintesc numai „frații lui“ și la I. Cor. 9. 5. „frații Domnului“ și în urmă să provacă la Luca 2, 7 unde se zice: „Și a născut pre Fiul său cel întâiu născut.“

Înainte constatăm, că în locurile amintite din s. Scriptură se pomenesc partea cu numele, parte în general frații Domnului, dar deacolo ori cât se vor trudi „Pocăiții“, cari se mai numesc și „societatea creștină a fraților“ nu vor fi în stare să-și dovedească învățătura revoltătoare. Căci precum în timpul de față așa și întrecut cuvântul frate se iee și sa luat în înțelesul cel mai larg. Zicem de multe ori „frate“ și aceluia, pe care numai atunci l'am văzut pentru întâia dată. Apröpe toți membrii cetelor „pocăite“ se intitulază „frați“, dar pentru aceea nu suntem frați, nu suntem de multe ori nici nămurii și chiar nici de un sânge și nu sunt nici ei. Apostolii se adresau celor ce le scriau, numindu-i frați, deși nu erau dela aceeași părinte ori și numai dela un părinte.

Afară de acestea în s. Scriptura frate înseamnă nepot. Așa cetim: „Și a zis Avram lui Lot: să nu fie sfadă între mine, și între tine, și între păstoriile mei, și între păstoriile tei, că omeni frați suntem noi (C. Fac. 13. 9.), deși Lot nu-i era frate, ci nepot, adecă fiul lui Aran, care a fost fratele lui Avram. (C. F. 11. 27) Iacob „a spus Rachilei, că este frate tătâne-său lui Laban, deși era numai nepot, — fiul Ravecei, surorii lui Laban“ (C. F. 29, 12—13). Frate se folosește în loc de văr: „și a chemat Moisa pre Misadan și Elisafan feciorii lui Oziil, feciorii fratelui tatălui lui Aron și au zis lor: veniți să ridicăți pre frații voștri dela față celor sfinte“ (C. Lev. 10. 4.). Frații au fost fiul lui Aron: Nadav și Aviud, cari au murit înaintea Domnului (C. Lev. 10. 1—2.), așa dar veriți lui Misadan și Elisafan și nu frații lor. Servitorul lui Avram, aflând soție lui Isac, multămește Domnului, care l'a „îndreptat la casa fratelui slăpâmului“ său (C. F. 24. 27), deși Batuil, tatăl Ravecei, a fost fiul lui Nachor și acesta frate lui Avram, astfel Batuil a fost aceluia numai nepot și nu frate (C. F. 11. 27, 29; 24. 24). Se folosește frate în loc de rudenie preste tot: „Și frații lor în toate familiile lui Isachar.“ (I. Paralip. 7. 5.), „și frații lor 690“ (9. 6); și frații lor după nașterile lor 956 (9. 9.) și frații lor mai marii caselor familiilor lor 1760“ (9. 13.) și înseamnă frate și o viță de omeni, așa când a fugit Iacob dela Laban acesta a luat pre toți frații săi cu sine (C. F. 31. 23, 25. 32), adecă pre servitorii și cei de un neam cu el.

Dacă în s. Scriptură se folosește cuvântul frate în înțelesul cel mai larg, însemnând mai multe relațiuni, pentru-ce dușmanii P. C. Vergure, când e vorba de frații Domnului, vreau să-și iee în înțelesul cel mai strins? Din răutate, pentru-că nu pot suferi nimic ce e în biserică noastră și ce noi sfint ținem.

Nu trebuie să trecem cu vederea nici aceea, că în totă istoria pruncii lui Isus nu se amintesc frații Lui și nici aceea, că despre P. C. Vergură nicăiri nu se amintește, că ar mai fi avut și alți fi, ori ca să se zică, că frații domnului pomeniți ar fi fost feciorii și fetele Sf. Marii. Că P. C. Vergură Maria n'a avut alți fi dovedește și faptul, că Domnul Christos, de pre lemnul crucii, a dat'o în grija s. Ioan, ucenicului, pre care-l iubia, deși cei ce se amintesc ca frați trăiau pre atunci.

Să vedem însă din s. Scriptură, că Iacob, Iosie, Simion și Iuda, cari se numesc frații Domnului, cine au fost?

Între cei 12 Apostoli se amintesc (Mat. c. 10.; Marc c. 3.; Luca c. 6. și fap. Ap. 1) 2 înși cu numele Iacob, anume Iacob fratele lui Ioan, amândoi feciorii lui Zevedei, și Iacob alui Alfeii. Acesta din urmă nu e altul decât „Iacob fratele Domnului“ (Gal 1. 19). Iuda la Luca și în Fap. Ap. se numește: Iuda a lui Iacob“, la Mat. și Mar. se numește Tadeu și Labeu, iar în epistola sa (1) zice despre sine: „Iuda sluga lui Isus Christos, și fratele lui Iacob“. Deci era el și unul dintre cei ce vin numiți frații Domnului. Iuda și Iacob erau așadar a lui Alfeii. Cetim mai departe în s. Scrip.: „Lângă crucea lui Isus stau mama Lui, și sora mamei Lui, Maria a lui Cleopa și Maria Magdalena (Ioan. 19. 15), iar în alt loc cetim: „Și erau acolo și muieri multe, de departe privind, care mersese după Isus din Galilea, slujind lui. Între cari era Maria Magdalena, și Maria lui Iacob, și mama lui Josie, și mama fiilor lui Zevedei“ (Mat. 27. 55. 56). Din acestea 2 citate se vede, că „sora mamei lui Isus, Maria lui Cleopa“ și cu „Maria mama lui Iacob și lui Josie“ e una și aceeași persoană, așadar mama lui Iacob, Josie și Iuda, a cărei bărbat a fost Cleopa sau Alfeu

și ast-fel fiind ea soră cu P. C. Vergură, fi ei au fost veri cu Domnul Christos.

Împrejurarea, că Domnul Christos se zice cel dintâiu născut al P. C. Vergure încă nu dovedește, ce ar voi cetele „pocăite“, tocmai așa cum nu dovedesc cuvintele dela Colos. 1. 15.: „mai întâiu născut“ (Christos) și dela Ev. (1. 6): și iarăși când duce pre cel întâiu născut (Christos), că Dumnezeu Tatăl (despre care e vorbă în acestea locuri) ar fi avut și alți fi, afară de Christos.

„Nu vă voiesc pre voi, și nu voi primi din mâinile voștre jertze (Mal. 1. 10) va zice Domnul cătră acei nefericiți, cari în modul acesta nerușinat și cum sa arătat fără de nici un temei atacă pre Maica Domnului, răzēmându-se numai pre inima lor stricată și mintea trufașă și judecând și pre alții după răutatea lor.

Noi, cari prețuim verguria, cari ne uimim de voința tare și hotărîtă, ce ai avut, st. Marie, de a rămânea în vergurie chiar și față de cuvintele ângerului și ai primit să fii mama lui Dumnezeu numai când ai fost asigurată, că la Dumnezeu fiind tôte cu puțință și așa cu puțință e, ca să naști și după naștere să rămâni tot vergură, noi Te cinstim, cu cinstea, ce Ți au dat'o toți omenii, începând dela s. Elisabeta. „Că crinul între spinii, așa e iubita mea între fete“ (Cant. C. 2. 2.) și „Tôtă ești frumoasă iubita mea și întinăciune nu este intru tine“ (4. 7.), decî bucură-te Maică pururea Fecioră, iar Tu Dōmne, lăudat și preamărit să fii pentru desevășirile Tale!

În 8 Decembre a. c. vor fi 49 ani de când Papa Piu IX. în fața alor 54 cardinali și 133 episcopi a publicat învățătura despre zēmislirea fără maculă a P. C. Vergure Maria, ce milioanele de creștini de zeci de sute de ani au crezut, au mărturisit și au prăsnuit. Cam de atunci sa început lucrarea încordată a creștinilor din apus pentru moralitate, binele sērăcilor și mărirea lui Dumnezeu. Lucrarea și-au pus'o sub scutul puternic a Maicii lui Dumnezeu și azi ei sunt atât de parte, atât de sus față de noi, încât se pare, că ni și frică, să plecăm pre urma lor.

Nu-i târziu! Să facem și noi reuniuni mai ales de femei și să le punem sub scutul P. C. Marii, ca urmând pildele date de viața Ei, să ne desbrăcăm de păcate, ce ne sērăcesc și să ne îmbrăcăm în virtuți, de cari așa mare lipsă avem!

În America, unde cetele „pocăite“ (192 la număr) au produs cea mai mare stricățiune trupescă și sufletescă în poporul de acolo mai ales prin lăpădarea cinstei Sf. Marii, înșiși ei vin acum și, pentru împedecarea ruinii, propovăduesc introducerea cultului Maicii Domnului. Așa Beecher Stowe (nu-i catolică) în scrierea sa numită: „Mirăsa predicătorului“ propovăduiește cu tōtă puterea introducerea cinstei P. C. V. Marie, pentru-ca moravurile sēlbătăcite a poporului să se nobiliteze și deosebit pentru-ca femeia de nou să se prețuiască pre sine ca femeie, ca mamă și ca fecioră. Predicarea împreună cu lucrarea va întorțe și „pocăiții“ noștri la calea adevărului și va împedeca ori ce lup se mai între în staulul nostru. Dovadă și „pocăiții“ din Gărboul-ung., cari în urma unei singure predicii au mărturisit înaintea întreg poporului, că cred, ce noi credem despre P. C. V. Maria.

Să luere toți și cu deosebire preoții, ca să nu se zică despre ei: „numele lui Dumnezeu prin voi se hulește între neamuri.“ (Rom. 2. 24).

CĂRȚI DIN TÖTE PĂRȚI.

Din părțile Sătmăului.

Isbucnirea măreată a sentimentelor românești văzută la adunarea din Baia-mare — a cășunat mare înspăimintare între compatrioții noștri Magyarii din comitat. La părere n'au băgat'o în sēmă. Așa cât foile lor, nici notiție n'au luat despre ea. Dar' de fapt le-a bătut mare cui în cap. Îndată după adunarea culturală din Baia, inspectorul regesc înaintea comisiunii administrative a comitatului un memorandum, în care se plânge, că limba magiară nu face nici un spor în școlile românești, decî propune a se înființa în 63 comune românești școli de stat, începând dela Careii până la Baia-mare.

Între isprava cu prefacerea în școli de stat a școlilor noastre confesionale și între nenorocirea întâmplată pe morăștinele Acidului (Ecsedi-láp) află o mare asemănare. Încercările de a corege natura, le răsbună însăși natura. Mult blăstăm se amestecă între fumul ce iesă din pământ și între jărătecul ce arde sub pământ pe „lapul Ecsedului.“ Comune întregi au fost aduse la sapă de lemn prin sēcarea și uscarea acestor morăștine. Grofi Tisza, Károlyi, Uray și mulți alții au potut trăi boierește fără a lua aceste ținuturi nemărginite în cultivare, dar' că comunele ce se află în raionul regulării se vor ruina sub sarcina greutăților, e azi lucru constatat. Teritoriul din vorbă

a fost și până aci în mare parte în mâna numiților boieri, dar' prin tânguieții, când morăștinele erau încă acoperite de apă, cumperând iugherul cu câte 10—15 cor., după regulare au devenit singuri proprietarii ai celor mai roditoare pământuri. Regularea a costat pe proprietarii 9—10 milioane de corone, luate împrumut pe amortisațiune de 40 ani. Poporul s'a îngrozit de regulare nu numai pentru enorme taxele ce are ale plăti an de an, dar' și pentru-că prin regulare i-s'a săcat deodată isvorul însemnat de câștig. În apa morăștinelor prindeau multe de pești și cipari peste an, tòmna tăiau rogojină, iarna trestie. O iarnă aspră de șese săptămâni era pentru poporul din jur cât un seceriș cât de bogat. Până când era modru de tăiat rogojină și trestie, poporul nu ducea lipsă, căci în timp de iarnă o comună avea câștig din acestea la 8—10 mii corone. De odată a căzut dela tôte acestea. E drept, că prin regulare s'a deschis alt teren de esplotare a pământului pentru popor — dar' acesta muncă este împreună cu multe greutăți. Cu boi nu puteau ara, că se cufundau în morăștine, încât abia îi puteau scote din imală. Două vite lângă olaltă nu se puteau inhăma, căci ceea, care mergea pe brazdă se cufundă, atât era de pufăioșă podina și în stare săturată de apă, și trebuiau inhamați caii de alungul, unul înaintea altuia. E adevărat și aceea, că decând s'a dus în deplinire regularea, pe morăștine nu dai de apă nici în fântâni, dar' pământurile sătenilor din anul regulării în mare parte au devenit nefolositoare, căci apa de ploie, neavându-și scurgere regulată ca mai înainte, a nimic totă recolta — totuși cei păgubiți sunt nevoiți se plătească taxe de amortisațiune pe o formă cu proprietarii de pe teritoriul interior al regulării. De aci iară-și altă cauză de nemulțămire în popor. Era lucru firesc, că huma acesta pufăioșă, secă, asemenea unui burete (sponghe) uscat prin seceta de 11 săptămâni, se se aprindă ușor și se ardă apoi cu lunile fără se fie băgată în samă. Scórta dela suprafața pământului abia de 10—15 cm. a putut se ardă prin un foc făcut de cutare păstor sau muncitor de câmp, și prin nebagare în samă a celui mai simplu lucru, s'a produs catastrofa, ce a costat și vieți de omeni.

Proprietarii, a căror pământ a căzut pradă focului, au îndurat enorme pagube, dar' cei mai tare păgubiți rămânem noi, căci teritórele arse de se vor declara de starpe, noi avem să plătim de aci înainte taxă cu mult mai mară. Știința și iscusința omenescă s'a dovedit neputincioasă a stinge focul de supt pământ. Să fi auzit numai cum pomeneau pe Dumnezeu, că să se milostivească a trimite o ploie pentru stingerea focului. Nu numai o pacoste au adus aceste regulări peste noi. La săparea canalului inundatuneau drojdiile societății transportate de pe Alföld, propagat-au în populațiunea de aici socialismul și nazarenismul, dar' noi am rămas neclătiți în credința noastră. Treceva preste noi fără a lăsa urme și statificarea scolilor, și noi vom rămâne aceea, ce ne-a zidit Dumnezeu — Români pe acest pământ, chiar și când acela ne arde sub picioare. La acesta mă îndreptățește încrederea în vitalitatea poporului nostru. Vestile ce ceteam prin ziare despre foc mă făceau nervos; m'am hotărât deci a merge la o sfințire de biserică. N'a fost destul că acasă priveam colórea cerului alterată prin fumul și cenușă din „láp“ dar' pe cale îi simțeam și mirosul putregaiului ars, iar în Sătmar îmi străbat în urechi acentele marșului lui Rákóczy, sătmărenii chiar atunci serbau desvălirea monumentului căpitanului de poliție!! Oprimat de atâte sentimente opuse, mă apropiu cătră ținta călătoriei mele. Abia la un kilometru de Sătmar aud cântând: „Deșteaptă-te Romane“! Popor mult, îmbrăcat în haine sərbătorești, corul plugarilor români din Jidan mergeau veseli la sfințirea bisericii în Amaș. Amașul — o comună mică locuită de Români și Magiari — are mare sərbătóre. Și Amașul pôte fi mândru, are școlă nouă de piatră, casă bună parochială și o biserică atât de drăgălașă, încât ar servi spre onóre și unui oraș și aceste tôte prin stăruința neobositului paroch D. Coriolan Tèrnovean și a vrednicilor lui poporenii. Biserica la noi are chemarea de a moralisa și păstra poporul. Primei datorințe a satisfăcut preoțimea noastră prin aceea, că pe la noi a împedecat de nu s'au potut încuibă nici socialismul nici nazarenismul. Vine acum rândul să-și păstreze poporenii spre a rămâne de Români precum i-a zidit Dumnezeu. Și cred că preoțimea va împlini și această datorință. Un popor, care locuiește amestecat cu alte limbi străine, în casa parochială n'a auzit vorbă română nici de 50 de ani până la venirea în parochie a Dui Tèrnovean totuși și-a păstrat neatinsă limba și legea strămoșească; e un lucru de mirat, dar' adevărat. Un popor, între cari să află câte un Ioan Donca, care singur dăruiește 1000 cor. pentru restaurarea bisericii, un atare popor își iubește biserică, și n'avem frică că se face socialist, sau

că-și va renege limba dacă fiește-care preot va sta la locul său.

Dómne sfinte! plătim la comitat arunc de câte 1% pentru ajutorarea Reuniunii Széchényiane, de unde să premiază învățătorii români, cari propun „cu succes“ limba magiară, și se întemeiază asile de copii, iar inspectorii regesc stau tot în còstele școlilor românești cu propunerea linbei magiare — și totuși limba magiară nu face nici un spor. Nu e consult a silui natura, căci ea să răsună.

George Șuta.

RÉVAȘ DE LA ORAȘ.

Budapesta 22 Oct. 1903. În luna asta, în zilele 19, 20, 21, 22 s'a ținut marea adunare a creștinilor catolici, care de obicei se țin în tot anul pe vremea asta.

Lume a fost foarte multă și alasă, fețe înalte bisericesti, grofi, baroni și alții. Toți ar vrea să stăvilăscă odată învățătorii noștri, scrintite și primejdioșe, cari și de altcum nu sunt creștine. Au vorbit dintre cei mai aleși și mai de frunte omeni. Unii sbic-uind moravurile stricate și propovăduind cinstea și curăția. Alții despre tiparul catolic cum ar tripui să se împotrivescă mai cu spor tiparului jidov și mai cu vilvă să se lătească. Un bătrân alb de ani și slăbit, groful Zichy N. te uimește când vezi ce însulțire e în el și când ști, că ce zice și face. Nici vlădicii nu se cruțară, dând și ei sfaturi părințești.

Cel mai plăcut ca întodeauna, așa și acum a fost profesorul Dr. Prohászka O. care cu dușia vorbelor și cu duhăcia îndată, a sbicuit strajnic scăderile societății de azi, îndemnând mamele să-și crească bine fii, făcând din fice, femei cinstite și harnice și din feciori, apostoli, că lipsa e mare. Dat'a sfaturi celor ce au să ajute și pe cei lipsiți, nu însă cum fac socialistii, zicea.

Cât de departe suntem noi de așa ceva. La noi nu însoțiri așa pompoșe și număróse. dar abia ici coala și rar de tot mai cetești despre câte-o însoțire, folositoare nu-i voră, dar nesprizinită.

Ar fi timpul ca și ai noștri să lupte mai cu dinadinsul.
Ión Călugărul.

RÉVAȘUL CLUJULUI.

— Duminecă în 1. Novembre st. n. a. c. să celebra în bisericile române gr. cat. și gr. or. din Cluj *părăstas* intru repausul sufletului fericitei de pie memorie d-na *Ioana Bădilă*, precum și a celorlalți binefăcători ai tinerimei române universitare din Cluj. *Părăstasul* să celebra la sfârșitul sfinței liturgii. Cântările funebrele le va executa corul tinerimei.

Tot Duminecă în 1. Novembre d. a. la órele 4^{3/4}, tinerimea română universitară va ținea în *localul casinei române* din loc *ședință festivă* în memoria repausului binefăcătorii ai tinerimei.

Programul ședinței este: 1. Cuvânt de deschidere, Pro memoria, de *Silviu Brandieș* stud. med. președintele tinerimei. 2. „Plâng și mă tânguesc“... Corul tinerimei. 3. „Mecenaților“. Odă de *I. M. Soricu* stud. iurist. 4. Disertație, de *V. Muntean* stud. iur. 5. „Cu sfinții odichnește“... Corul tinerimei.

— Corul tinerimei universitare reorganizat sub conducerea d-lui I. C. Iuga a cântat, întâidată, Duminecă în 25 Oct. în biserică gr. cat din Cluj, dovedind de pe acum o școlă bună.

— De ale tinerimei. Câte-va spirite mai agere ale tinerimei noastre, luptând din răspuțeri pentru un ideal, au făcut începutul ședințelor literare săptămânale. Seria s'a început Sâmbăta trecută în sala de lectură a Casinei române. Ședința a decurs astfel: *Silviu Brandieș* arată în liniamente generale însemnătatea acestor ședințe. *I. Soricu* cetește două din poeziile sale „Doina“ și „Ardealul“ al căror farmec ne-a umplut inimile. *George Stoica* cetește o schiță din popor, iar *I. Iuga* secundat de maestrul *Camil Negrea* execută pe violină câte-va bucăți artistice, cari ne-au mulțumit pe deplin gustul nostru atât de puțin petențios în materie de artă. De Domnul, ca exemplul dat de acești tineri, să găsască răsunet în inimile fraților lor. Acest început să înalță inimile tuturor cătră Aurora sfință a conștiinței noastre naționale și să ne deie o putere de muncă.

— Mésa studenților. Primim următoarele: În timpul din urmă au mai donat pentru Mésa studenților academiei din Cluj următorii: *Exel. Sa Di Ioan Meșian, metropolit* gr. or. Sibiu 200 cor. inst. de credit „*Hațegana*“ *Hațeg* 50 cor. Inst. de credit „*Mercur*“ *Năsăud* 50 cor. Inst. de credit „*Fortuna*“ *Ó. Radna* 20 cor. Inst. de credit „*Oraviciană*“, *Oravița* 50 cor. On. *Domn Alesandru Lupan* preot gr. cat. *Silvaș* 10 cor. Institutul de credit „*Someșana*“, *Dej* 200 cor. Inst. de credit „*Bihoreana*“, *Oradea mare* 40 cor. Inst. de credit „*Olteana*“, *Vistea inf.* 20 cor. Inst. de credit „*Vlădeasa*“, *B. Huedin* 100 cor. Total C. 740.— Primească marinimoșii donatori și pe acesta cale mulțămita noastră cea mai profundă. *Direcțiunea „Economului“*.

— Din partea noastră mai adaugem că la mésa studenților sunt acum 28 tineri universitari, și după cunoscuta poruncă a rectorului de acum, prin care se oprește limba română la „mésa academică“ a universității, încă foarte mulți ar aștepta să fie primiți la mésa cea română, dar nu sunt mijloce. Ast-fel toți Români de bine, cari pot tinde un ajutor, ar face bun lucru a nu întârzia cu el.

DE PESTE SĂPTĂMÂNĂ.

— Pentru cei nenorociți prin foc, din Feneșul sășesc, au mai trimis la adresa inv. *Ioachim Pop d-nii*: *Dr. Amos Francu*, adv. *Cluj 5 corone*; *Ștefan Havași*, *Cluj 20 corone 4 pâni și 2 saci de mere*, *Dr. Liviu Cigarean*, cand. de adv. 2 cor., cari sau și împărțit celor arși. În Cluj înșiși cei nenorociți au colectat și au primit daruri dela fruntași români, dar anume cum și cât nu știm.

— Rugăciunea lui *Eminescu* cătră *P. C. Fecioră*, poezie pe care și noi am publicat-o în un Nr. al „*Révașului*“ a fost pusă pe note pentru a se cânta. Compositorul norocos este d-l *Dr. Leontin Pallady* profesor la preparandie în O. Mare, și după spusa celor competenți compoziția e frumoasă. În curind se va tipări!

— *Episcopul Lugoșului*, *Dr. Vas. Hossu*, după ce a luat parte la conferința episcopescă din Budapesta a călătorit la *Oradea-Mare*, apoi la *Gherla*, ca să facă visite episcopilor *Dr. Radu* și *Esc. Sa Ioan Szabó*.

— *Bătaia lui Dumnezeu*. *T. Ch.* din *Lapú* a pus examenul cu ceialalți școlari în o Duminecă și Lunea deja a și voit să scape nunumai de școlă ci și de paza părintească. S'a dus cu un fecior necununață, a trăit cu el câte-va săptămâni; apoi la lăsat pe acela, ca să mērgă se ție cu altul. Fiind-că nu i-a fost rușine nasului de o ast-fel de faptă pēcătóșă, în o bună dimineță sa trezit din somn fără nas. I-l'a tăiat cineva pre când durmia.

— *Scarlatul domnește* în *Cluj* în mare măsură. Tôte gazetele cer, se să închidă școlile și provocă pre părinți, că și până atunci să nu-și trimită copii la școlă. În spitalul statului din loc nu mai încap bolnavi, cari pătinesc în morbură lipicioșe.

— *Tirgul de vite din Cluj*, ce să ținea la sfârșitul lunei acesteia, în urma bólei ce domnește între vite este oprit. *Primarul* orașului a recurs la ministeriul de comerț ca să îngăduie ținerea tirgului fi-e pre lângă cele mai aspre măsură de ingrigire. *Ministrul* însă nu a împlinit cererea acesteia, a pus în vedere un alt *tērg suplent*, la timpul său.

— *Biserica cea nouă* din *Petrihaza* se va sfinți în 1. Nov. n.

— *Cununie*. *D. Vas. Lohan*, teol. abs. și profesor la gimn. de stat din *Lugoș* s'a cununat în 26 Oct. n. cu d-șóra *Lucreția*, fica canonicului *Madincea* din *Lugoș*.

— *Casina română* din *Blaj* s'a mutat într'un nou și frumos cuartir, în casa cea nouă, cu etaj, de lângă *Hotel „Univers“* a medicului *Dr. Pop*. Inaugurarea noului local s'a făcut Duminecă în 25 Oct. cu o ședință festivă, literară-musicală.

— În *Stobor* s'a sevirșit Duminecă în 25 Oct. sfințirea crucei celei noue ridicată în mijlocul satului, tocmai lângă școlă. Actul sfințirii l'a făcut protopop *Dr. Dăianu* asistat de preoții *Lehene* din *Argeș* și *Meseșan* din *Nierța*. Popor foarte numeros, din tôte satele din jur s'a adunat din acest prilej în comună și a ascultat predica de peste 1 ceas rostită de protopopul *tractual*. La slujbă au cântat frumos mai mulți cantori, dar mai ales corul de copii din *Lapú*, condus de dibaciul învățător *Paul Pușcaș*. Cu acest prilej s'a pus basă și unei bibliotecii populare în satul vestitului *Urs Broină*, cel cu mănăstirea derimată sub *Iosif II*. Despre acesta mănăstire și Autorul ei protopopul *Dr. Dăianu* — care a cercetat locul unde a stat mănăstirea — a adunat date noue, interesante, cum s'au păstrat prin tradițiune.

— Să caută: **ACUISITORI** sub condițiuni avantajoșe pentru institut de asigurare bine acreditat. — Oferte numai în scris sub „*RENTABIL*“ la administrația acestei foi.

CĂRȚI NOUË ȘI REVISTE.

Au apărut:

Cea mai efină carte română și cel mai voluminos și ieftin *Calendar românesc „Calendarul Practic“* pe anul visect 1904. *Formatul* e 8° mare, hârtie cea mai fină, multe ilustrațiuni, și cuprinde afară de înserate 400 pagini. Costă numai 50 fil. plus porto postal. Se pôte procura dela „*Administrația Calendarului Practic*“ în *Lugoș* (*Krassó-Szörénymegye*) *Strada Caransebeșului* Nr. 6. — Vom reveni.

Regele Carol al României, de *Mite Kremnitz*, traducere de *Const. Graur*. Editura institutului „*Moldova*“ din *Galați*, cuprinde un resumat din „*Memoriile*“ regelui. *Format* octav mic, 136 pagini. Prețul 1 leu.

O nouă carte de cetire. D-l *I. F. Negruțiu*, profesor preparandial în *Blaj*, în conlucrare cu d-l *P. Ungurean*, a compus o carte de cetire pentru clasa II—IV. Cartea, tipărită în editura *Tipografiei Seminarului* din *Blaj*, costă 1 cor.

„*Clipe de repaus*“, seria II. de *Sorcovă*, despre care am vestit, a apărut. Cartea se înfășoază foarte bine și înainte costă 1 cor. 60 fil. Se pôte căpeta și la administrația „*Révașului*“.

Basil Moldova

TIPOGRAFIA, **LIBRĂRIA,**
NEGUŢĂTORIA DE PAPIR ŞI REQUISITE DE SCRIS.

— FUNDATĂ IN 1881. —

TIPOGRAFIA „AURORA“ A. TODORAN
ÎN GHERLA — SZAMOSUJVĂR.

Efectuează grabnic, cu gust și pre lângă cele mai moderate prețuri ori-ce lucrări tipografice, precum: opuri științifice literare, cărți școlare și de rugăciuni, foi periodice, diare, acțiuni, libele de depuneri ș. a., pentru neguțatori conturi, cerculare, cărți de contabilitate, cataloage de prețuri, papire de epistolă și cuverte cu firma etc.

Ca tipograf preceptor, care de 23 ani însumi conduce afacerea Tipografiei și o provod din an în an conform cerințelor moderne, sum în plăcuta pozițiune de-a îndestula și cele mai gingașe pretensiuni atât în privința gustului estetic cât și a prețurilor, fiind în stare a ține concurența nu numai cu tipografiile din provincă ci și cu cele mai mari din capitală, de aceea rog On. Public, ca în cas de trebuință să se adreseze la mine cu toată încrederea și se mă onoreze cu preț. comande, promițând că și cele mai mici lucrări se vor efectua prompt și cu gust. **INVITĂRI DE CUNUNIA, BILETE DE VISITĂ, NECROLOGE ș. a.** se pregătesc repede și se spedază cu rentorcerea postei.

In librăria noastră se află tot soiul de cărți edițiune proprie și streine. Ce nu s'ar afla în deposit se comandă în cel mai scurt timp și spedază fără ureare de preț.

Tot dela noi se pot procura tot soiul de PAPIRE DE CANCELĂRIĂ, DE EPISTOLE, CUVERTE, PAPIRE COLORATE ȘI DE PACHETAT, REQUISITE DE SCRIS ȘI PENTRU ȘCOLĂ, CAIETE DE SCRIS ȘI DESEMĂN în toate mărimile. REQUISITE DE DESEMĂN ȘI COLORI.

Se primesc spre efectuare ICONE RELIGIOSE ș. a. pictate în olei. La aceste se trimit — la cerere — cataloage de prețuri

Cataloage ilustrate se trimit gratis și franco ori și cui.

COMPUTURI DETALIAE (OFERTE) SE TRIMIT LA CERERE ORI ȘI CUI GRATIS ȘI FRANCO ÎN TIMP DE CEL MULT 48 ORE.

Tote comanda și recerările sunt a-se adresa la:
Tipografia „Aurora“ A. Todoran
în Gherla — Szamosújvár. 1, (8-6)

SÁRGA JÁNOS

Recomandă bogatul său magazin de

vase și paramente bisericesci,

cum și de juvaeruri de briliante și diamante, orologe de aur și argint, tot felul de argintării și bijutării.

Catalog mare ilustrat se trimite gratis și franco.
Cluj (Kolozsvár), piața Mátyás-tér nr. 13.
— Telefon 354. —

7, (22-25.)

„THE STANDARD“

— fundată în anul 1825. —

Efectuește
asigurări de viață
pe lângă condițiuni foarte favorabile.

Incaso anual	Coróne:
32.000.000	—
Dividende solvite	Coróne:
170.000.000	—
Avere proprie	Coróne:
260.000.000	—
Despăgubiri de viață	Coróne:
520.000.000	—

Agentura generală pentru Transilvania:
Cluj, strada Ferencz-József nr. 17.
Filială pentru Ungaria:
Budapesta, strada Kossuth-Lajos nr. 4. în palatul Standard.
(Casa proprie).
Centrala generală:
Edimburg (Anglia.) 17, 16—

„ECONOMUL“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚIUNI

Centrală în Cluj (casa proprie) Filială în Gherla (Szamosújvár)
strada Vesselényi-Miklós-utca 26. strada Alsó-viz-utca n-rul 18.

— Intemeiat la anul 1886. —

Are Capital social in 2000 acțiuni K.	200,000.—
„ Fonduri de rezervă	130,773.—
„ Fonduri culturale și de binefacere „	8.900.—
„ Depuneri spre fructificare	1.003,211.—

— — — — —

Primesc depuneri spre fructificare dela privați cu 5% -te și dela corporațiunii culturale sau filantropice cu 5 1/2 % -te;

Escomptează cambii cu cel puțin două subscrieri;

Dă imprumuturi pe cambii cu acoperire ipotecară cu 7% și 8% -te;

Acordă imprumuturi de Cont-curent cu acoperire de harti de valoare notate la bursă cu 6% și 7% -te;

Efectuează tot felul de operațiuni de bancă.

Adresa: „ECONOMUL“ Kolozsvár.

Direcțiunea.

5, 29 -50.

AGENTURA GENERALĂ

DIN CLUJ A BĂNCEI DE ASIGURARE

„TRANSYLVANIA“

primește și efectuește oferte de asigurare din comitatele: Cojocna, Murș-Turda, Turda-Arieș, Bistrița-Năsăud, Solnoc-Dobăca, Ciuc, Sălagiu, Sătmă, Bihor, Maramureș.

Asigură mai ieftin contra focului și esplosiunii ori ce fel de edificii, mărfuri, mobile, vite și produse etc.

Asupra vieții omului

face asigurări în toate modurile obișnuite, anume: capitale pentru casuri de mörte, pe viață, de zestre, rente etc.

ASIGURĂRI POPORALE fără cercetare medicală până la 1200 coróne.

Asigurări pe cheltuelile imormintării, contra grindinei, sămănturi de tot felul, nutrețuri etc.

„TRANSYLVANIA“

a fost intemeiată la anul 1868 și de atunci în decurs de 34 ani a plătit despăgubiri pentru foc de K. 3.042,619-84 fil., iar pentru capitale asigurate pe viață Kor. 2.992,162-98 fil. Suma asigurărilor contra focului e de K. 112 milioane. Suma asigurărilor pe viață e de K. 102 milioane.

Oferte și ori ce îndrumări se pot primi în limba românească și în toate limbile din țară de la

Agentura generală a băncii

„Transsylvania“

Cluj, piața „Emke-tér“ Nr. 16.

precum și de la agenturile locale și cercuale din comunele mai mari.

10, 22-40